

იაკოვოს კაბანელისი

**წერილი ორესთეს
სერობა**

(ორი ერთმოქმედებიანი პიესა)

27 მაისი 20.00 საათი

ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტის კლასიკური ფილოლოგიის, ბიზანტინისტიკისა
და ნეოგრეცისტიკის ინსტიტუტის სააქტო დარბაზი

Ιάκωβος Καμπανέλλης

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ

(δύο μονόπρακτα)

27 Μαΐου 2013, ώρα 20.00

Ιβ. Τζαβαჩიშვილი Κρατικό Πανεπίστημιο της Τιφλίδας, Ινστιτούτο
Κλασικών, Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών, Αίθουσα
Συνεδριάσεων

მოქმედი გმირები და შემსრულებლები:

კლიტემნესტრა - მილენა გალუსტოვა

აგამემნონი - ლიკა გორდეზიანი

ელექტრა - ქსენია კაჭარავა

ორესტე - ნათალია მიქელაძე

იფიგენია - მარიტა მამუკაშვილი

ეგისტოსი - ხათია ხიზანეიშვილი

კასანდრა - მარინა ნაზარეთიანი

ფოლოსი - სალომე არევაძე

კლიტემნესტრას ხმა - ხრისტეანა კირკუ

დამდგმელი რეჟისორი: გულიკო ბუთხუზი

თეატრის ადაპტაცია: დიმიტრა ციტურა

კოსტიუმები: ანეგრეტ პლონტკე-ლიუნინგი

მუსიკალური გაფორმება: თამარ ქვიშვილი

იპოპოს კაბანელისი (1922-2011) თანამედროვე ბერძნული დრამატურგიის ერთ-ერთი ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი წარმომადგენელია.

მისი პიესები «წერილი ორესტეს» და «სერობა» ატრიდების საგვარეულო ცოდვის შესახებ მოგვითხრობს და მისი ტექსტის მიღმა ესქილეს, ევრიპიდეს, სოფოკლესა და ჰომეროსის ტექსტები იკითხება.

კაბანელისი არ მოგვითხრობს ატრიდების ოჯახის ტრაგედიის შესახებ. თუკი მკითხველი არ იცნობს ატრიდების მითს, მისთვის რთული იქნება, სრულიწარმოდგენა შეიქმნას იმაზე, თუ რა ამბავი დატრიალდა ამ ოჯახში. მწერლისთვის უფრო საინტერესოა თავად პერსონაჟების, მოქმედი გმირების დამოკიდებულება მათ თავს გადამხდარი ამბების მიმართ. პერსონაჟების დამოკიდებულება ამ ამბისადმი ორპლანიანია: თუკი პირველ პიესაში ავამქმონი კლიტემნესტრას მიერ წარმოჩენილია, როგორც ვერავი და პატივმოყვარე ადამიანი, რომელსაც შეუძლია საკუთარი შვილი თავის სამხედრო ამბიციებს შესწიროს, ხოლო ელექტრა და ორესტე საკუთარ დედას სიცოცხლეს ასალმებენ, მეორე პიესაში სამივე პერსონაჟი (ავამქმონი, ელექტრა, ორესტე) სასოწარკვეთილია იმის გამო, რაც ჩაიდინეს და თითქოს საკუთარი მდგომარეობიდან გამოსავალს ეძებენ. ისინი ნანობენ თავისი საქციელის გამო, თუმცა ავტორი არ აკმარებს საკუთარ გმირებს სინანულით მოინანიონ ცოდვები და მათ უფრო მძიმე სასჯელს უმზადებს - იფიგენია საკუთარ და-ძმას მოწამლულ ღვინოს დაალევინებს და თავადაც დალევს, ამით კი საბოლოოდ დაესმება წერტილი ატრიდების ოჯახის ტრაგედიას. ამ შემთხვევაში კაბანელისი ბევრად უფრო დაუნდობელია, ვიდრე ესქილე, რომელიც დედის მკვლელს შანსს აძლევს მოინანიოს საკუთარი საქციელი და ამართლებს კიდევ მას.